

EDUSKUNNAN VASTAUS 20/2011 vp

Hallituksen esitys kunnallisen eläkelain, valtion eläkelain, valtion eläkelain muuttamisesta annetun lain ja evankelis-luterilaisen kirkon eläkelain muuttamisesta

Asia

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksensä kunnallisen eläkelain, valtion eläkelain, valtion eläkelain muuttamisesta annetun lain ja evankelis-luterilaisen kirkon eläkelain muuttamisesta (HE 30/2011 vp).

Valiokuntakäsittely

Sosiaali- ja terveystoimi on antanut asiasta mietinnön (StVM 3/2011 vp).

Päätös

Eduskunta on hyväksynyt seuraavat lait:

Laki

kunnallisen eläkelain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan kunnallisen eläkelain (549/2003) 1 §:n 3 momentti, 4 §:n 2 kohta, 12 §:n 1 momentin 3 ja 5 kohta, 68 §:n 6 momentti, 98 §:n 4 momentti, 104 ja 105 §, 106 §:n 2 momentti, 107 §:n 1 ja 2 momentti, 120 §:n 4 momentti, 136 §, 137 §:n 3 momentti, 137 b ja 141 §, 141 a §:n 2 momentti, 144 §:n 1 momentin 1 kohta, 146 §, 147 §:n otsikko, 148 §:n 1 momentin johdantokappale ja 4—9 kohta, 149 §:n 1 momentin 5 kohta, 153 §:n 1 ja 4 momentti, 160 §:n 1 momentti sekä 162 §:n 1 ja 2 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 1 §:n 3 momentti, 137 §:n 3 momentti, 137 b §, 141 a §:n 2 momentti ja 144 §:n 1 momentin 1 kohta laissa 1092/2010, 4 §:n 2 kohta, 120 §:n 4 momentti, 147 §:n otsikko, 148 §:n 1 momentin johdantokappale ja 4—6 kohta, 149 §:n 1 momentin 5 kohta, 153 §:n 1 ja 4 momentti, 160 §:n 1 momentti ja 162 §:n 2 momentti laissa 469/2010, 12 §:n 1 momentin 3 kohta ja 148 §:n 1 momentin 8 ja 9 kohta laissa 713/2004, 12 §:n 1 momentin 5 kohta ja 68 §:n 6 momentti laissa 461/2008, 98 §:n 4 momentti, 107 §:n 2 momentti ja 141 § laissa 1006/2007, 104 ja 105 §, 106 §:n 2 momentti ja 107 §:n 1 momentti laissa 638/2009, 136 § osaksi laeissa 1188/2003 ja 638/2009, 146 § osaksi laissa 469/2010, 148 §:n 1 momentin 7 kohta laissa 1293/2006 sekä 162 §:n 1 momentti laissa 682/2011, sekä

lisätään 4 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 1188/2003, 713/2004, 1293/2006, 469/2010 ja 1092/2010, uusi 15 a kohta, 144 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 1293/2006 ja 1092/2010, uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 ja 3 momentti siirtyvät 3 ja 4 momentiksi, 147 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 469/2010, uusi 3 momentti sekä 149 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on laeissa 1293/2006, 469/2010 ja 1092/2010, uusi 6 kohta seuraavasti:

1 §

Lain tarkoitus ja eläkelaitoksen tehtävät

Kunnallisen eläkelaitoksen tehtävistä valtion eläketurvan toimeenpanossa säädetään valtion eläkelaisissa (1295/2006), evankelis-luterilaisen kirkon eläketurvan toimeenpanossa evankelis-luterilaisen kirkon eläkelaisissa (261/2008) ja Kansaneläkelaitoksen toimihenkilöiden eläketurvan toimeenpanossa Kansaneläkelaitoksesta annetussa laissa (731/2001).

4 §

Yleiset määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

2) työntekijällä kaikkia lain soveltamisalaan kuuluvia henkilöitä sekä 11 luvussa kaikkia tämän lain, valtion eläkelain ja evankelis-luterilaisen kirkon eläkelain soveltamisalaan kuuluvia henkilöitä;

15 a) kirkkotyönantajalla evankelis-luterilaisen kirkon eläkelaisissa tarkoitettua Suomen evankelis-luterilaisen kirkon seurakuntaa, seurakuntayhtymää, tuomiokapitulia tai kirkkohallitusta sekä mainitun lain 3 §:n 2 momentin mukaisen sopimuksen Kirkon keskusrahaston kanssa tehneitä yhteisöjä, säätiöitä ja laitoksia;

12 §

Vanhuuseläke julkisista eläkejärjestelmistä

Työntekijällä on oikeus tämän lain mukaiseen vanhuuseläkkeeseen, jos hän ennen 63 vuoden iän täyttämistä on saanut vanhuuseläkkeen, joka ajalta ennen 1 päivää tammikuuta 1995 on karttunut 11/60 prosenttia kuukaudessa:

3) Kansaneläkelaitoksesta annetun lain 13 §:n nojalla;

5) evankelis-luterilaisen kirkon eläkelain nojalla;

68 §

Eläkkeessä huomioon otettavat ansiot

Kunnaneläinlääkärin eläkkeen perusteena olevaa työansiota määrittäessä otetaan huomioon kunnan virkatehtävistä suorittamien palkkausetujen lisäksi eläinlääkärin eläimen omistajilta tai haltijoilta periminä eläinlääkintähuoltolain (765/2009) 19 §:ssä tarkoitettuina palkkioina mainitun lain 7 §:ssä tarkoitettun kunnan toimielimen vuosittain vahvistama rahamäärä. Rahamäärä ei kuitenkaan saa ylittää kunnaneläinlääkärille kunnallisessa virkaehtosopimuksessa sovittua, kalenterivuoden alussa voimassa ollutta alimman peruspalkan loppupalkkaa kaksinkertaisena. Jos kunnaneläinlääkärin palvelussuhde ei jatku koko kalenterivuoden ajan, kunnan vahvistamasta vuotuisesta palkkioiden määrästä otetaan huomioon eläinlääkärin palvelussuhteen kestoaikaa vastaava osuus. Palkkioiden vahvistamisesta ja sen ajankohdasta sekä loppupalkan muodostumisesta säädetään tarkemmin sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella.

98 §

Eläkkeen hakeminen

Tarkemmat säännökset eläkkeen hakemiseen tarvittavista lomakkeista ja todistuksista annetaan tarvittaessa sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella.

104 §

Kunnallinen eläkelaitos viimeisenä eläkelaitoksena

Kunnallinen eläkelaitos on viimeinen eläkelaitos, jos työntekijällä on jonkin julkisten alojen eläkelain piiriin kuuluvia työansioita määrätään enemmän kuin kaikkien yksityisten alojen

eläkelakien mukaisia työansioita yhteensä kahden viimeisen kalenterivuoden aikana.

Työansioiden määrästä riippumatta kunnallinen eläkelaitos on viimeinen eläkelaitos vanhuus- tai perhe-eläkeasiaa käsiteltäessä, jos:

1) työntekijän virka- tai työsuhteeseen perustuva eläketurva on eläkehakemuksen vireille tullessa järjestetty vain julkisten alojen eläkelain mukaan tai työntekijä on säilyttänyt oikeutensa julkisten alojen eläkelain mukaiseen lisäeläkeosuuteen taikka henkilökohtaiseen tai ammatilliseen eläkeikään julkisten alojen eläkelain alaisen palvelussuhteen yhdenjaksoisuuden perusteella;

2) edunjättäjän virka- tai työsuhteeseen perustuva eläketurva oli eläketapahtumahetkellä järjestetty vain julkisten alojen eläkelain mukaan tai edunjättäjä oli säilyttänyt oikeutensa julkisten alojen eläkelain mukaiseen lisäeläkeosuuteen taikka henkilökohtaiseen tai ammatilliseen eläkeikään julkisten alojen eläkelain alaisen palvelussuhteen yhdenjaksoisuuden perusteella.

Työansioiden määrästä riippumatta kunnallinen eläkelaitos on viimeinen eläkelaitos työkyvyttömyyseläkeasiaa käsiteltäessä, jos työntekijän virka- tai työsuhteeseen perustuva eläketurva on eläketapahtumahetkellä järjestetty julkisten alojen eläkelain mukaan tai työntekijä on säilyttänyt oikeutensa julkisten alojen eläkelain mukaiseen lisäeläkeosuuteen taikka henkilökohtaiseen tai ammatilliseen eläkeikään julkisten alojen eläkelain alaisen palvelussuhteen yhdenjaksoisuuden perusteella.

Jos työntekijä, joka on ollut sekä julkisten alojen eläkelain että yksityisten alojen eläkelain mukaisessa palvelussuhteessa, hakee osa-aika-eläkettä sekä julkisen että yksityisen alan eläkelain mukaan samasta ajankohdasta, kunnallinen eläkelaitos ratkaisee omalta osaltaan osa-aika-eläkkeen erikseen.

105 §

Neuvotteluvollisuus

Jos kunnallinen eläkelaitos tässä luvussa tarkoitettuna viimeisenä eläkelaitoksena ratkaisee

oikeuden työkyvyttömyyseläkkeeseen 24 §:n 1 momentin 1 kohdan tai valtion eläkelain 35 §:n 1 momentin 1 kohdan nojalla ja yksityisten alojen työeläkelakien mukaisen karttuneen eläkkeen määrä kuukaudessa ylittää 688,02 euroa, kunnallisen eläkelaitoksen on ennen päätöstään pyydettävä työntekijän eläkelain 106 §:ssä tarkoitetulta yksityisten alojen ratkaisevalta eläkelaitokselta arvio eläkkeenhakijan työkyvystä. Jos kunnallinen eläkelaitos ja yksityisten alojen eläkelaitos ovat tällöin eläkkeenhakijan työkyvyn arvioinnista eri mieltä, ne ratkaisevat kumpikin omalta osaltaan eläkeasian erikseen.

106 §

Kunnallinen eläkelaitos viimeisenä eläkelaitoksena uutta eläkettä myönnettäessä

Jos kuitenkin yksityisten alojen eläkelaitos on vakuuttanut osa-aika-eläkettä saavan työntekijän osa-aikatyön, se ratkaisee osa-aika-eläkettä saavan työntekijän työkyvyttömyyseläkehakemuksen.

107 §

Tarkemmat säännökset viimeisestä eläkelaitoksesta ja sopimismahdollisuus

Edellä 103—106 §:ssä tarkoitetun viimeisen eläkelaitoksen määräytymisestä ja tehtävistä säädetään tarkemmin sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella. Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella säädetään tarkemmin myös siitä, miten 104 §:n 1 momentissa tarkoitettu työansioiden kahden viimeisen kalenterivuoden tarkastelu-aika määräytyy. Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella voidaan myös säätää työansioiden kahden viimeisen kalenterivuoden tarkastelu-aikaa lyhyemmästä tarkasteluajasta, jos työansioita on kahden vuoden tarkastelu-aikaa lyhyemmältä ajalta.

Jos syntyy epäselvyyttä siitä, mikä eläkelaitos on tämän luvun ja 1 momentin nojalla annetun sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen mukaan toimivaltainen käsittelemään eläke-

hakemuksen, asian ratkaisee eläkelaitoksen pyynnöstä Eläketurvakeskus. Eläketurvakeskuksen tässä asiassa antamaan päätökseen ei saa haakea erikseen muutosta.

120 §

Liikaa maksetun eläkkeen takaisinperintä

Siltä osin kuin kunnallinen eläkelaitos on maksanut aiheuttomasti muun julkisten alojen eläkelain mukaista eläkettä tai etuutta, takaisinperinnästä päättää kunnallinen eläkelaitos siten kuin valtion eläkelain 130 §:ssä ja evankelis-luterilaisen kirkon eläkelain 54 §:ssä säädetään. Siltä osin kuin kunnallinen eläkelaitos on tämän lain 7 luvussa tarkoitettuna viimeisenä eläkelaitoksena toimiessaan maksanut aiheuttomasti yksityisten alojen eläkelakien mukaista eläkettä tai etuutta, takaisinperinnästä päättää asianomainen eläkelaitos siten kuin sitä koskevassa laissa säädetään. Kunnallinen eläkelaitos antaa kuitenkin takaisinperittävistä eläkkeistä tai etuuksista päätösyhdistelmän ja perii takaisinperittävän määrän. Jos kunnallinen eläkelaitos perii takaisinperittävän määrän 3 momentin mukaisesti kuittaamalla, siinä tarkoitettuna eläke-eränä pidetään kunnallisen eläkelaitoksen viimeisenä eläkelaitoksena maksettavana olevien eläkeerien yhteismäärää.

136 §

Viimeisen eläkelaitoksen kustannukset

Jos kunnallinen eläkelaitos on tämän lain mukaan määräytyvän eläketurvan perusteella 7 luvussa tarkoitettu viimeinen eläkelaitos ja jos se on viimeisenä eläkelaitoksena maksanut muiden työeläkelakien mukaista eläkettä taikka jos muu eläkelaitos on viimeisenä eläkelaitoksena tai kunnallinen eläkelaitos muun julkisten alojen eläkelain mukaisena viimeisenä laitoksena toimiessaan maksanut tämän lain mukaista eläkettä, kunnallinen eläkelaitos perii nämä eläkekustannukset korkoineen muulta eläkelaitokselta,

Valtiokonttorilta, Kirkon keskusrahastolta tai Kansaneläkelaitokselta taikka hyvittää ne muulle eläkelaitokselle, Valtiokonttorille, Kirkon keskusrahastolle tai Kansaneläkelaitokselle viimeistään maksuvuotta seuraavan kalenterivuoden aikana.

Hyvitys ja maksu korkoineen sekä niiden suorittamiseksi mahdollisesti määrättävä ennakko määräytyvät Eläketurvakeskuksen esityksestä ja sosiaali- ja terveysministeriön vahvistamien kustannustenjakoperusteiden mukaan siten kuin työntekijän eläkelain 183 §:ssä säädetään.

Valtion eläkelain osalta viimeisen eläkelaitoksen eläkekustannusten perimisestä ja maksamisesta säädetään mainitun lain 113 §:ssä, evankelis-luterilaisen kirkon eläkelain osalta mainitun lain 23 §:ssä ja Kansaneläkelaitoksesta annetun lain 13 §:ssä säädetyn eläketurvan osalta valtion eläkelain 113 §:ssä.

137 §

Valvonta

Valtiovarainministeriö asettaa vuosittain tilintarkastajan, jonka tehtävänä on tarkastaa kunnallisen eläkelaitoksen kirjanpidosta ja muusta aineistosta, että kunnallisen eläkelaitoksen esittämät 137 b §:ssä tarkoitetut laskelmat valtion, evankelis-luterilaisen kirkon ja Kansaneläkelaitoksen eläkkeiden maksamiseen tarvittavasta summasta ja kunnallisen eläkelaitoksen kustannusten korvauksesta antavat oikeat ja riittävät tiedot. Tilintarkastajan on oltava joko Keskuskauppakamarin hyväksymä tilintarkastaja (KHT) tai julkishallinnon ja -talouden tilintarkastaja (JHTT). Tilintarkastuksesta säädetään tilintarkastuslakissa (459/2007).

137 b §

Valtion, evankelis-luterilaisen kirkon ja Kansaneläkelaitoksen eläkemenojen maksu ja kunnallisen eläkelaitoksen kustannusten korvaus

Valtio, Kirkon keskusrahasto ja Kansaneläkelaitos maksavat kunnalliselle eläkelaitokselle

ennakkoon eläke-etuuksien maksamiseen tarvittavan määrän. Toteutuneiden kustannusten määrän ylittäessä tai alittaessa arvioidun määrän erotus otetaan jälkikäteen huomioon korjauseränä.

Valtiokonttori maksaa työnantajan eläkemaksusta kunnalliselle eläkelaitokselle korvauksen valtion eläkelain 143 §:ssä säädettyjen tehtävien hoitamisesta. Myös Kansaneläkelaitos maksaa henkilöstönsä ja Kirkon keskusrahasto evankelis-luterilaisen kirkon eläkelain piiriin kuuluvien henkilöiden eläketurvan hoitamisesta kunnalliselle eläkelaitokselle korvauksen. Valtiovarainministeriö vahvistaa Valtiokonttorin, Kirkon keskusrahaston ja Kansaneläkelaitoksen kunnalliselle eläkelaitokselle ennakkomaksuna maksettavan korvauksen euromäärän. Kunnallinen eläkelaitos esittää valtiovarainministeriölle laskelman korvauksen määrästä. Korvauksen määrä lasketaan valtion maksuperustelain (150/1992) 6 §:ssä tarkoitettua omakustannusarvoa vastaavasti. Korvaus maksetaan tasasuurina erinä kuukausittain kyseisen vuoden kustannusten määrää koskevan etukäteen tehtävän arvion perusteella. Toteutuneiden kustannusten määrän ylittäessä tai alittaessa arvioidun määrän erotus otetaan jälkikäteen huomioon korjauseränä.

Valtiovarainministeriö, Kirkon keskusrahasto ja Kansaneläkelaitos arvioivat viiden vuoden välein eläkkeiden hoidon kustannustehokkuudelle ja laatutasolle asetettujen tavoitteiden toteutumista. Tätä tarkoitusta varten kunnallisen eläkelaitoksen on toimitettava mainituille ta-
hoille riittävät tiedot.

Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkemmat säännökset valtion, evankelis-luterilaisen kirkon ja Kansaneläkelaitoksen henkilöstön eläkkeiden maksamiseen tarvittavien varojen siirrosta ja kustannusten korvaamisesta kunnalliselle eläkelaitokselle.

141 §

Kuntien eläkeneuvottelukunta

Kunnalliseen eläketurvaan liittyvän lainsäädännön kehittämiseen liittyvien kysymysten käsitte-
lyä varten on sosiaali- ja terveysministeriön

yhteydessä valmistelu-, neuvottelu- ja lausunnonantoelimenä kuntien eläkeneuvottelukunta.

Neuvottelukunnassa on puheenjohtaja ja kahdeksan muuta jäsentä. Jokaisella jäsenellä on henkilökohtainen varajäsen. Sosiaali- ja terveysministeriö määrää jäsenet neljäksi vuodeksi kerrallaan siten, että jäsenistä puheenjohtaja ja hänen varamiehensä edustavat sosiaali- ja terveysministeriötä. Muista jäsenistä neljä määrätään kunnallisessa pääsopimuksessa tarkoitettujen pääsopijajärjestöjen ehdotuksesta ja neljä kunnallisen eläkelaitoksen ehdotuksesta.

141 a §

Yhteistyöneuvottelukunta

Neuvottelukunnassa on puheenjohtaja ja enintään yhdeksän muuta jäsentä. Valtiovarainministeriö määrää jäsenet neljäksi vuodeksi kerrallaan. Jäsenistä kaksi edustaa valtiovarainministeriötä, kaksi kunnallista eläkelaitosta, kaksi Valtiokonttoria, kaksi valtion eläkelain piiriin kuuluvia työnantajia ja yksi Kansaneläkelaitosta ja yksi Kirkon keskusrahastoa. Valtiovarainministeriö määrää yhden jäsenistä puheenjohtajaksi.

144 §

Eläkelaitoksen oikeus saada tietoja

Kunnallisella eläkelaitoksella ja tämän lain mukaisella muutoksenhakuelimellä on oikeus salassapitosäännösten ja muiden tiedonsaantia koskevien rajoitusten estämättä saada:

1) lakisääteistä vakuutusta toimeenpanevalta vakuutus- ja eläkelaitokselta, viranomaiselta ja muulta taholta, johon viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettua lakia (621/1999) sovelletaan, sekä yksityiseltä työnantajalta tiedot, jotka ovat välttämättömiä eläketurvan järjestämistä ja käsiteltävänä olevan eläkeasian ratkaisemista varten tai jotka muuten ovat välttämättömiä julkisten alojen eläkelaisissa, EU:n sosiaaliturvan perusasetuksessa tai EU:n sosiaaliturvan täytäntöönpanoasetuksessa säädettyjen taikka

sosiaaliturvasopimuksessa määrättyjen tehtävien toimeenpanossa;

— — — — —
Kunnallisella eläkelaitoksella on oikeus salassapitosäännösten ja muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten estämättä saada muun eläkelain mukaista eläketurvaa hoitavalta eläkelaitokselta työntekijän eläkelain 75 §:ssä tarkoitettua työeläkeotetta vastaavien tietojen antamista ja työeläkeasioiden ennakkoneuvontaa varten välttämättömät tiedot työeläkelakien mukaisesti eläketurvasta. Eläkelaitoksella on oikeus saada vastaavat tiedot myös Eläketurvakeskukselta.
— — — — —

146 §

Jäsenyhteisöjen, valtiotyönantajien, kirkkoyönantajien ja Kansaneläkelaitoksen ilmoitusvelvollisuus

Kunnallisen eläkelaitoksen jäsenyhteisö on velvollinen ilmoittamaan eläkelaitokselle sen määräämällä tavalla vähintään neljännesvuositain tämän lain piiriin kuuluvien henkilöiden nimet, henkilötunnukset, virka- ja työsuhteiden ja 3 §:n 2 momentissa tarkoitettujen sopimusten sekä luottamustoimien alkamis- ja päättymispäivät, palkka- ja palkkiotiedot sekä palvelusaikoja ja keskeytyksiä koskevat tiedot. Lisäksi jäsenyhteisö on velvollinen antamaan eläkelaitokselle palkka- ja palkkiotiedot kalenterivuoden päättyessä jatkuvista edellä mainituista palvelussuhteista sekä muut henkilöiden eläkeoikeuteen ja jäsenyhteisöjen maksuvelvollisuuteen liittyvät tiedot. Jos jäsenyhteisö jättää ilmoittamatta eläkelaitokselle edellä tarkoitettut tiedot tai ilmoittaa ne myöhemmin kuin eläkelaitoksen 6 momentin perusteella antamissa määräyksissä edellytetään, 131 §:n mukainen maksuosuus voidaan määrätä suoritettavaksi kohtuullisesti korotettuna, kuitenkin enintään kaksinkertaisena.

Kirkkoyönantaja on velvollinen ilmoittamaan kunnalliselle eläkelaitokselle sen määräämällä tavalla vähintään neljännesvuosittain evankelis-luterilaisen kirkon eläkelain piiriin kuuluvien henkilöiden nimet, henkilötunnukset, palvelussuhteiden alkamis- ja päättymispäivät,

palkka- ja palkkiotiedot sekä palvelusaikoja ja keskeytyksiä koskevat tiedot. Lisäksi kirkkoyönantaja on velvollinen antamaan eläkelaitokselle palkka- ja palkkiotiedot kalenterivuoden päättyessä jatkuvista edellä mainituista palvelussuhteista sekä muut henkilöiden eläkeoikeuteen liittyvät tiedot. Myös Kansaneläkelaitos on velvollinen ilmoittamaan eläkelaitokselle henkilöstönsä eläketurvaan liittyvät vastaavat tiedot.

Sen lisäksi, mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, jäsenyhteisö, valtiotyönantaja, kirkkoyönantaja ja Kansaneläkelaitos ovat velvollisia pyydetessä antamaan eläkelaitokselle ja tämän lain mukaiselle muutoksenhakuelimelle kaikki sellaiset työntekijän työskentelyä ja työolosuhteita koskevat ja muut vastaavat työnantajalta saatavissa olevat tiedot, jotka ovat välttämättömiä eläketurvan järjestämiseksi ja käsiteltävänä olevan eläkeasian ratkaisemiseksi tai jotka muuten ovat välttämättömiä julkisten alojen eläkelaisissa säädettyjen tehtävien toimeenpanossa.

Pyydetessä jäsenyhteisöltä, valtiotyönantajalta, kirkkoyönantajalta tai Kansaneläkelaitokselta eläkkeenhakijan eläke- tai kuntoutusasian käsittelyä varten tarvittavia tietoja työnantajalle ilman eläkkeenhakijan suostumusta saadaan ilmoittaa vain ne häntä koskevat salassa pidettävät tiedot, jotka ovat välttämättömiä mainittujen asioiden päätöksenteossa tarvittavien tietojen yksilöimiseksi.

Eläkelaitoksella on oikeus tarkastaa jäsenyhteisön asiakirjoista 1 ja 3 momentissa tarkoitettujen tietojen oikeellisuus, kirkkoyönantajan ja Kansaneläkelaitoksen asiakirjoista 2 ja 3 momentissa tarkoitettujen tietojen oikeellisuus sekä valtiotyönantajan asiakirjoista 3 momentissa tarkoitettujen tietojen oikeellisuus.

Eläkelaitos pitää rekisteriä julkisten alojen eläkelain piiriin kuuluvien henkilöiden eläkeoikeuteen vaikuttavista tämän pykälän ja 144 §:n perusteella saamistaan tiedoista. Eläkelaitoksella on oikeus antaa määräyksiä jäsenyhteisölle, kirkkoyönantajalle ja Kansaneläkelaitokselle siitä, milloin ja missä muodossa tiedot ilmoitetaan eläkelaitokselle.

147 §

Tietojen antaminen jäsenyhteisöille, valtiotyönantajille ja kirkkotyönantajille

Kunnallisella eläkelaitoksella on oikeus salassapitosäännösten ja muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten estämättä antaa kirkkotyönantajalle kirjanpitoa, palkkahallintoa sekä eläkemaksun ja työkyvyttömyyseläkkeiden omavastuusuuden tarkastamista varten tiedot evankelis-luterilaisen kirkon eläkelain mukaan myöntämästään eläkkeestä sekä muut edellä mainittuja tarkoituksia varten välttämättömät tiedot. Eläkelaitoksella on myös oikeus ilmoittaa työnantajalle, jonka palveluksesta työntekijä siirtyy eläkkeelle, tiedot evankelis-luterilaisen kirkon eläkelain mukaisen eläkkeen lajista ja alkamis- ja päättymisajankohdasta työnantajan palveluksen päättämistä varten.

148 §

Eläkelaitoksen oikeus antaa tietoja

Kunnallisella eläkelaitoksella on oikeus sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetään, salassapitosäännösten ja muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten estämättä antaa julkisten alojen eläkelain toimeenpanoon perustuvia tietoja:

4) ministeriöille, Verohallinnolle ja lakisääteistä sosiaaliturvajärjestelmää hoitavalle laitokselle ja yhteisölle, jonka hoidettavaksi kuuluvaa sosiaaliturvaetuuteen julkisten alojen eläkelain mukainen etuus vaikuttaa, julkisten alojen eläkelain mukaista etuutta saaneen henkilön henkilötunnus ja muut yksilöintitiedot, tiedot maksetuista etuuksista, tiedot työnantajasta ja muut näihin rinnastettavat tiedot, jotka ovat välttämättömiä sosiaaliturvaan kohdistuvien rikosten ja väärinkäytösten selvittämiseksi suoritettavaa henkilötietojen yhdistämistä ja muuta kertaluonteista valvontatoimintaa varten, sekä poliisi- ja syyttäjäviranomaiselle edellä mainitut tiedot, jotka ovat välttämättömiä rikosten selvittä-

mistä ja syytteenpanoa varten; terveydentilaa koskevia tietoja tai tietoja, jotka on tarkoitettu kuvaamaan henkilön sosiaalihuollon tarpeen perusteita, ei kuitenkaan saa luovuttaa;

5) Verohallinnolle tiedot, jotka ovat välttämättömiä ennakkoperintälaissa säädetyn valvontavelvollisuuden täyttämiseksi silloin, kun on aiheutta epäillä, että jäsenyhteisö, valtiotyönantaja tai kirkkotyönantaja ei ole täyttänyt ennakonpidätysvelvollisuuttaan;

6) työntekijäin ryhmähenkivakuutuksen korvaustoimintaa henkivakuutus- ja tapaturmavakuutusyhtiöiden valtuuttamana hoitavalle työntekijäin ryhmähenkivakuutuspoolille ja Maatalousyrittäjien eläkelaitokselle julkisten alojen eläkelain mukaisessa virka- tai työsuhteessa olleiden, kuolleiden viranhaltijoiden ja työntekijöiden nimet, henkilötunnukset, kuolinpäivät ja virka- ja työsuhteisiin liittyvät tiedot, heidän edunsaajiensa nimet ja henkilötunnukset sekä muut vastaavanlaiset tiedot, joita tarvitaan ryhmähenkivakuutuksen vakuutussumman myöntämisedellytysten täyttymistä ratkaistaessa, sekä vastaavat tiedot Valtiokonttorille ryhmähenkivakuutusta vastaavan taloudellisen tuen käsittelemiseksi;

7) työnantajan järjestämän vapaaehtoisen ryhmälisäeläketurvan jatkuvaa hoitamista varten työntekijöiden nimi- ja osoitetiedot, henkilötunnukset, tiedot eläkkeiden määrästä ja eläkkeen määrään vaikuttavista tekijöistä sekä muut tässä kohdassa mainittua tarkoitusta varten välttämättömät tiedot lisäeläketurvaa hoitavalle henkivakuutusyhtiölle, eläkekassalle tai eläkesäätiölle;

8) henkivakuutusyhtiölle, eläkekassalle tai eläkesäätiölle uuden vapaamuotoisen eläkevakuutuksen tai ryhmälisäeläketurvan ehtojen sopimista varten työntekijöiden nimi- ja osoitetiedot, henkilötunnukset, tiedot eläkkeiden määrästä ja eläkkeen määrään vaikuttavista tekijöistä sekä muut tässä kohdassa mainittua tarkoitusta varten välttämättömät tiedot, jos lisäeläketurva työnantajan aloitteesta lopetetaan ja korvataan vastaavanlaisella uudella lisäeläketurvalla; uuden lisäeläketurvavakuutuksen antajan on tällöin esitettävä eläkelaitokselle selvitys siitä, että

uusi lisäeläketurva merkitsee aikaisemman lisäeläketurvan korvaamista uudella; sekä

9) henkivakuutusyhtiölle, eläkekassalle tai eläkesäätiölle lisäeläketurvan ja sen kustannusten määrittelemistä varten tiedot työntekijöiden palvelussuhteista, eläkeoikeuksista, ikä- ja sukupuolijakaumasta ja eläkkeen määriin vaikuttavista tekijöistä sekä lisäeläketurvan lopullisen sisällön määrittelemistä varten työntekijöiden nimi- ja osoitetiedot, henkilötunnukset, tiedot eläkkeiden määristä ja eläkkeen määrään vaikuttavista tekijöistä sekä muut tässä kohdassa mainittua tarkoitusta varten välttämättömät tiedot; yksilöityjen henkilötietojen luovuttamisen edellytyksenä on kuitenkin, että henkivakuutusyhtiö, eläkekassa tai eläkesäätiö on huolehtinut siitä, että lisäeläkejärjestelyn piiriin kuuluville henkilöille on vakuutus sopimuksen tai eläkejärjestelyn tultua hyväksytyksi asianmukaisesti selvitetty henkivakuutusyhtiön, eläkekassan tai eläkesäätiön mahdollisuus saada tarvittavat tiedot ja ettei henkilö nimenomaisesti ole kieltäytynyt lisäeläkejärjestelystä tai kieltänyt antamasta tietojaan.

149 §

Tekninen käyttöyhteys

Kunnallisella eläkelaitoksella on sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 29 §:n 3 momentissa säädetään, oikeus avata tekninen käyttöyhteys:

5) Valtiokonttorille sellaisiin tietoihin, joihin sillä on valtion eläkelain 150 §:n mukaan oikeus ja joita se välttämättä tarvitsee huolehtiessaan mainitun lain 143 §:ssä tarkoitetuista tehtävistä;

6) Kirkon keskusrahastolle sellaisiin tietoihin, joihin sillä on evankelis-luterilaisen kirkon eläkelain 36 §:n mukaan oikeus ja joita se välttämättä tarvitsee huolehtiessaan mainitussa laissa tarkoitetuista tehtävistä.

153 §

Muutoksen hakeminen

Kunnallisen eläkelaitoksen julkisten alojen eläkelain mukaiseen päätökseen eläkettä koskevassa asiassa haetaan muutosta valittamalla työeläkeasioiden muutoksenhakulautakuntaan. Lautakunnasta ja sen jäsenistä säädetään työeläkeasioiden muutoksenhakulautakunnasta annetussa laissa.

Kunnallisen eläkelaitoksen 7 luvussa tarkoitettuna viimeisenä eläkelaitoksena antamaan päätösyhdistelmään sovelletaan, mitä tässä luvussa säädetään päätöksestä. Jos kunnallisen eläkelaitoksen päätös sisältyy yksityisten alojen eläkelaitoksen viimeisenä eläkelaitoksena antamaan päätösyhdistelmään, siihen haetaan muutosta ja valitusasia käsitellään siten kuin yksityisten alojen eläkelaitoksella säädetään. Tällöin yksityisten alojen eläkelaitoksen on pyydettävä valituksesta kunnallisen eläkelaitoksen lausunto siltä osin kuin valitus koskee julkisten alojen eläkelain mukaista eläketurvaa. Lausuntoa ei pyydetä, jos valitus koskee yksinomaan työkyvyn arviointia.

160 §

Muutoksenhaku päätösyhdistelmään

Kunnallisen eläkelaitoksen tässä laissa tarkoitettuna viimeisenä eläkelaitoksena antamaa päätösyhdistelmää koskeva valituskirjelmä on toimitettava kunnalliselle eläkelaitokselle 157 §:n 1 momentissa säädettyssä määräajassa. Laitoksen on pyydettävä valituksesta lausunto yksityisten alojen eläkelaitokselta siltä osin kuin valitus koskee sen hoitamaa eläketurvaa. Jos päätösyhdistelmästä tehty valitus koskee yksinomaan työkyvyn arviointia, lausunto pyydetään ainoastaan silloin, kun kysymyksessä on 105 §:ssä tarkoitettu tilanne.

162 §

Lainvoimaisen päätöksen poistaminen

Jos kunnallisen eläkelaitoksen julkisten alojen eläkelain perusteella antama eläkettä koskeva lainvoimainen päätös perustuu virheelliseen tai puutteelliseen selvitykseen tai se on ilmeisesti lain vastainen, työeläkeasioiden muutoksenhakulautakunta voi kunnallisen eläkelaitoksen esityksestä tai sen hakemuksesta, jota asia koskee, poistaa päätöksen ja määrätä asian uudelleen käsiteltäväksi. Päätöksen poistamista on haettava viiden vuoden kuluessa siitä, kun päätös sai lainvoiman. Erityisen painavista syistä päätös voidaan poistaa määräajan jälkeenkin tehdystä hakemuksesta. Työeläkeasioiden muutoksenhakulautakunnan on varattava asianosaiselle tilaisuus tulla kuulluksi ennen asian ratkaisemista. Muutoksenhakulautakunnan päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla.

Jos työeläkeasioiden muutoksenhakulautakunnan julkisten alojen eläkelain perusteella antama lainvoimainen päätös perustuu virheelliseen tai puutteelliseen selvitykseen tai se on ilmeisesti lain vastainen, vakuutusosoikeus voi kunnallisen eläkelaitoksen esityksestä tai sen hakemuksesta, jota asia koskee, kuultuaan muita asianosaisia poistaa päätöksen ja määrätä asian uudelleen käsiteltäväksi. Päätöksen poistamista

on haettava viiden vuoden kuluessa siitä, kun päätös sai lainvoiman. Erityisen painavista syistä päätös voidaan poistaa määräajan jälkeenkin tehdystä hakemuksesta. Vakuutusosoikeuden on varattava asianosaiselle tilaisuus tulla kuulluksi ennen asian ratkaisemista. Edellä mainituin perustein vakuutusosoikeus voi poistaa myös oman päätöksensä ja määrätä asian uudelleen käsiteltäväksi.

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Edellä 137 b §:n 2 momentissa säädetyn korvauksen lisäksi Kirkon keskusrahasto suorittaa kunnalliselle eläkelaitokselle vuonna 2012 korvauksen ennen tämän lain voimaantuloa syntyneistä sellaisista kustannuksista, jotka kunnalliselle eläkelaitokselle aiheutuvat tällä lailla säädetystä evankelis-luterilaisen kirkon eläkelain piiriin kuuluvien henkilöiden eläketurvan toimeenpanotehtävien siirtämisestä. Korvaus lasketaan omakustannusarvoa vastaavasti siten kuin 137 b §:n 2 momentissa säädetään. Korvauksen määrän perusteista ja maksuajankohdasta säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Laki**valtion eläkelain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan valtion eläkelain (1295/2006) 110—112 ja 114 §,
sellaisina kuin ne ovat, 110 ja 111 § laissa 468/2010 sekä 112 ja 114 § laissa 639/2009,
muutetaan 68 §:n 2 momentti, 100 §:n 2 momentti sekä 109, 113 ja 144 §,
sellaisina kuin niistä ovat 109 § laissa 468/2010 ja 113 § osaksi laissa 468/2010, sekä
lisätään 143 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 468/2010, uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 momentti siirtyy 3 momentiksi, seuraavasti:

68 §

Ulkomaisen eläkkeen tai sitä vastaavan etuuden vähentäminen

— — — — —
Edellä 1 momentissa tarkoitettu eläkettä vastaava etuus vähennetään tämän lain mukaisesta eläkkeestä sosiaali- ja terveysministeriön vahvistamien laskentaperusteiden mukaisesti.

100 §

Eläkkeen hakeminen

— — — — —
Tarkemmat säännökset eläkkeen hakemiseen tarvittavista lomakkeista ja todistuksista annetaan sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella.

109 §

Viimeinen eläkelaitos

Viimeisestä eläkelaitoksesta tämän lain mukaisessa eläkeasiassa säädetään kunnallisen eläkelain (549/2003) 7 luvussa.

113 §

Viimeisen eläkelaitoksen kustannukset

Jos kunnallinen eläkelaitos on tämän lain mukaiseen eläketurvaan perustuen viimeisenä eläkelaitoksena toimiessaan maksanut muiden työeläkelakien mukaista eläkettä tai jos yksityisten alojen eläkelaitos tai kunnallinen eläkelaitos muun julkisten alojen eläkelain mukaisena viimeisenä eläkelaitoksena toimiessaan on maksanut tämän lain mukaista eläkettä, Valtiokonttori perii muulta eläkelaitokselta, Kirkon keskusrahastolta tai Kansaneläkelaitokselta tai hyvittää muulle eläkelaitokselle tai Kirkon keskusrahastolle tai Kansaneläkelaitokselle nämä eläkekustannukset korkoineen viimeistään maksuvuotta seuraavan kalenterivuoden aikana. Tätä varten voidaan periä tai suorittaa ennakkoa, jonka laskee ja suorittaa Valtiokonttori.

Hyvityksen ja maksun sekä ennakon määräytymisen perusteista säädetään työntekijän eläkelain 183 §:ssä.

143 §

Kunnallinen eläkelaitos ja Valtiokonttori

— — — — —
Sen estämättä, mitä ratkaisuvallan siirtämisestä eräissä ylimääräistä eläkettä koskevista asioissa annetun valtioneuvoston päätöksen (1429/1991) 1 §:ssä säädetään, kyseisen valtioneuvoston päätöksen 2 §:ssä mainittujen valtioneuvoston päätösten perusteella tehdyt ylimääräistä eläkettä koskevat hakemukset ratkaisee kunnallinen eläkelaitos lukuun ottamatta ylimääräisistä eläkkeistä annetun valtioneuvoston päätöksen (valtiovarainministeriön kiertokirje 6660/1959) 24 §:ssä tarkoitettuja ylimääräisiä eläkkeitä.

144 §

Valtion eläkeneuvottelukunta

Sosiaali- ja terveysministeriössä on valtion eläkeneuvottelukunta, jonka jäsenet sosiaali- ja terveysministeriö määrää kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Neuvottelukunnan puheenjohtaja edustaa sosiaali- ja terveysministeriötä. Muut jäsenet määrätään valtiovarainministeriön sekä valtion virkamiesten ja työntekijöiden keskuksen edustavimpien järjestöjen ehdottamista henkilöistä. Neuvottelukunnan tehtävänä on toimia yhteistoiminnasta valtion virastoissa ja laitoksissa annetun lain (651/1988) ja yhteistointasopimusten mukaisena neuvotteluelimenä, tehdä esityksiä, antaa lausuntoja sekä toimia neuvoa-antavana toimielimenä eläkekysymyksissä.

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Valtion eläkeneuvottelukunnan lain voimaantullessa voimassa oleva toimikausi päättyy lain voimaantullessa.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Laki

valtion eläkelain muuttamisesta annetun lain eräiden säännösten kumoamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §	2 §
Tällä lailla kumotaan valtion eläkelain muuttamisesta annetun lain (639/2009) 109—111 §, sekä voimaantulosäännöksen 3 ja 4 momentti.	Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20__.

Laki

evangelis-luterilaisen kirkon eläkelain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan evangelis-luterilaisen kirkon eläkelain (261/2008) 20—22, 24, 33, 34, 39—42, 44—52 ja 57 §,
sellaisina kuin niistä ovat 20—22 ja 24 § laissa 640/2009,
muutetaan 1 §, 2 §:n 1 momentin 4 ja 12 kohta, 3 §:n 1 ja 2 momentti, 4 §:n 2 momentti, 5 ja 8 §, 9 §:n 1 ja 2 momentti, 3 momentin johdantokappale, 4 momentin johdantokappale sekä 5 momentti, 10 §, 11 §:n 1 momentti, 12—19 ja 23 §, 25 §:n 2 ja 3 momentti, 35 §:n 1 ja 4 momentti, 36, 37 ja 43 §, 53 §:n 1 momentti sekä 54, 55, 59 ja 60 §,
sellaisena kuin niistä on 19 § laissa 640/2009, sekä
lisätään lakiin uusi 14 a § seuraavasti:

1 §	2 §
<i>Lain tarkoitus</i>	<i>Määritelmät</i>
Tässä laissa säädetään Suomen evangelis-luterilaisen kirkon seurakunnan, seurakuntayhtymän, tuomiokapitulin ja kirkkohallituksen työntekijän oikeudesta eläkkeeseen ja työntekijän edunsaajan oikeudesta perhe-eläkkeeseen.	Tässä laissa tarkoitetaan: — — — — — 4) <i>työnantajalla</i> 3 §:n 1 momentissa tarkoitettua Suomen evangelis-luterilaisen kirkon seurakuntaa, seurakuntayhtymää, tuomiokapitulia tai kirkkohallitusta sekä sellaisia mainitun pykälän

2 momentissa tarkoitettuja yhteisöjä, säätiöitä ja laitoksia, jotka ovat tehneet mainitussa momentissa tarkoitettun sopimuksen Kirkon keskusrahaston kanssa;

12) *EU:n sosiaaliturvan perusasetuksella* sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 883/2004 ja *EU:n sosiaaliturvan täytäntöönpanoasetuksella* sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 883/2004 täytäntöönpanomenettelystä annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 987/2009.

3 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan siihen, joka on virk tai työsuhteessa Suomen evankelis-luterilaisen kirkon seurakuntaan, seurakuntayhtymään, tuomiokapituliin ja kirkkohallitukseen.

Yhdistys, muu yhtymä, säätiö tai laitos voi Kirkon keskusrahaston kanssa sopia, että sen palveluksessa olevaan pappiin tai lehtoriin, jolle tuomiokapituli on antanut oikeuden toimia pappina tai lehtorina sen palveluksessa, tai diakonissaan, joka hoitaa opetustehtävää päätoimeinaan diakonissalaitoksessa, sovelletaan tämän lain säännöksiä. Samoin Kirkon keskusrahaston kanssa voidaan sopia, jollei EU:n sosiaaliturvan perusasetuksesta tai Suomea sitovista kansainvälisistä sosiaaliturvasopimuksista muuta johdu, millä ehdoilla tätä lakia sovelletaan siihen, joka on kirkkojen välisen tai vastaavan järjestön palveluksessa tai työssä ulkosuomalaisten keskuudessa muun evankelis-luterilaisen kirkon tai sen seurakunnan palveluksessa taikka toimii tai on vähintään kahdeksan vuotta toiminut lähetystyössä ulkomailla.

4 §

Soveltamisalan rajoitukset

Jos syntyy epäselvyyttä siitä, sovelletaanko työntekijään tätä lakia, asian ratkaisee työnantajan tai työntekijän hakemuksesta kunnallinen eläkelaitos.

5 §

Hallinto

Kirkon keskusrahasto huolehtii sille 5 luvussa säädettyistä eläketurvan rahoitukseen liittyvistä tehtävistä, eläkemaksujen perimisestä sekä muista sille tämän lain nojalla säädettyistä tehtävistä.

Kunnallinen eläkelaitos huolehtii tämän lain mukaisesta eläketurvan toimeenpanosta, jollei tässä laissa toisin säädetä.

Eläkkeiden maksamiseen tarvittavien varojen siirtämisestä kunnalliselle eläkelaitokselle säädetään kunnallisen eläkelain (549/2003) 137 b §:ssä.

8 §

Kunnallisen eläkelaitoksen takautuva oikeus korvaukseen vakuutuslaitokselta

Jos työntekijällä on oikeus saada tapaturmavakuutuslakiin (608/1948) perustuvaa päivärahaa tai tapaturmaeläkettä, sotilasvammalakiin (404/1948) perustuvaa elinkorkoa tai liikennevakuutuslain (279/1959) nojalla omaan vammaan perustuvaa jatkuvaa korvausta taikka tapaturmavakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta annetun lain (625/1991) tai liikennevakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta annetun lain (626/1991) nojalla ansionmenetykskorvausta, tämän lain mukainen eläke voidaan suorittaa täysimääräisenä, kunnes päivärahan, tapaturmaeläkkeen, elinkoron, korvauksen tai ansionmenetykskorvauksen määrä on lopullisesti ratkaistu. Työntekijän oikeus mainittuihin etuuksiin siirtyy kunnalliselle eläkelaitok-

selle siltä osin kuin kunnallinen eläkelaitos on maksanut samalta ajalta eläkettä.

Mitä 1 momentissa säädetään, sovelletaan vastaavasti työntekijän kuoltua hänen edunsaajilleen maksettavaan tapaturmavakuutuslain mukaiseen perhe-eläkkeeseen tai sotilasvammalain mukaiseen huoltoeläkkeeseen tai liikennevakuutuslain nojalla maksettavaan jatkuvaan korvaukseen, jos kunnallinen eläkelaitos on maksanut myöntämänsä perhe-eläkkeen täysimääräisenä.

9 §

Eläkkeenhakijan ja edunsaajan ilmoitusvelvollisuus

Eläkkeenhakijan ja edunsaajan on annettava kunnalliselle eläkelaitokselle eläkeasian käsittelemistä ja ratkaisemista varten tarvittavat tiedot.

Työkyvyttömyyseläkkeen saaja on velvollinen ilmoittamaan kunnalliselle eläkelaitokselle työkykynsä palautumisesta, ryhtymisestään ansiotyöhön ja kuntoutuksen keskeytymisestä.

Työttömyyseläkkeen saaja on velvollinen ilmoittamaan kunnalliselle eläkelaitokselle:

— — — — —
Osa-aikaeläkkeen saaja on velvollinen ilmoittamaan kunnalliselle eläkelaitokselle:

— — — — —
Leskeneläkkeen saaja on velvollinen ilmoittamaan kunnalliselle eläkelaitokselle solmimistaan avioliitosta. Jos lapseneläkettä saava lapsi annetaan ottolapseksi muulle kuin edunjättäjän leskelle tai tämän puolisolle, lapsen ottovanhemmat ovat velvolliset ilmoittamaan ottolapseksi ottamisesta kunnalliselle eläkelaitokselle.

10 §

Selvitys eläkkeensaajalta eläkkeen määrään ja eläkeoikeuteen liittyvistä seikoista

Kunnallinen eläkelaitos voi sen lisäksi, mitä eläkkeensaajan ilmoitusvelvollisuudesta edellä säädetään, vaatia eläkkeensaajalta selvityksen

eläkkeen määrään ja eläkeoikeuteen vaikuttavista seikoista, jos on aihetta epäillä, että näissä seikoissa on tapahtunut muutoksia.

11 §

Eläkkeen hakeminen

Eläkettä on haettava kunnalliselta eläkelaitokselta sitä varten vahvistetulla lomakkeella. Hakemukseen on liitettävä eläkeasian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys.

— — — — —

12 §

Työkyvyttömyyseläkkeen hakijan selvitys terveydentilastaan

Työkyvyttömyyseläkkeen hakijan on toimitettava kunnalliselle eläkelaitokselle terveydentilastaan lääkärinlausunto, joka sisältää hoito- tai kuntoutussuunnitelman. Kunnallinen eläkelaitos voi kuitenkin hyväksyä muunkinlaisen lääkärinlausunnon tai sitä vastaavan selvityksen. Jos hakija on hoidettavana sairaalassa tai jos siihen on muu erityinen syy, kunnallinen eläkelaitos voi myös omalla kustannuksellaan hankkia lääkärinlausunnon.

Työkyvyttömyyseläkkeen hakija on velvollinen kunnallisen eläkelaitoksen osoituksesta käymään työkyvyn heikentymisen selvittämistä varten tutkittavana kunnallisen eläkelaitoksen nimeämän laillistetun lääkärin luona tai kunnallisen eläkelaitoksen osoittamassa kuntoutus- tai tutkimuslaitoksessa. Jos hakija ilman hyväksyttävää syytä kieltäytyy tutkimuksesta, eläkehakemus voidaan ratkaista kunnallisen eläkelaitoksen käytettävissä olevan selvityksen nojalla.

Kunnallisen eläkelaitoksen on korvattava 2 momentissa tarkoitettua tutkimuksesta aiheutuvat kustannukset, joihin luetaan myös määräyksen mukaan tehdystä matkasta aiheutuvat kohtuulliset matkakustannukset ja kohtuullinen matkapäiväraha matkustettaessa toiselle paikkakunnalle.

13 §

Eläkkeen hakeminen työntekijän puolesta

Jos työntekijä ei itse pysty hakemaan eläkettä tai muuten hoitamaan eläkettään koskevia asioita iän, vamman, sairauden tai muun syyn takia eikä hänellä ole edunvalvojaa, kunnallisen eläkelaitoksen hyväksymä työntekijän lähiomainen tai se, joka on pääasiallisesti huolehtinut työntekijästä, voi hakea työntekijän puolesta eläkettä ja muutoinkin käyttää puhevaltaa hänen puolestaan eläkettä koskevassa asiassa.

14 §

Eläkehakemuksen vireilletulo

Eläkehakemus katsotaan tehdyksi sinä päivänä, jona se on saapunut kunnalliselle eläkelaitokselle, Kirkon keskusrahastolle, jollekin työeläkelaiissa tarkoitettulle eläkelaitokselle, Eläketurvakeskukselle taikka eläkelaitoksen tai Eläketurvakeskuksen sitä varten valtuuttamalle asiamiehelle.

14 a §

Päätöksen tiedoksianto

Kunnallisen eläkelaitoksen päätös annetaan tiedoksi lähettämällä se vastaanottajalle postitse taikka antamalla päätös tiedoksi sähköisesti siten kuin sähköisestä asioinnista viranomaistoinnassa annetussa laissa (13/2003) säädetään.

15 §

Lääkärin osallistuminen päätöksentekoon kunnallisessa eläkelaitoksessa

Yhden tai useamman laillistetun lääkärin on osallistuttava työkyvyttömyys- ja kuntoutusasioiden sekä muiden lääketieteellisiä kysymyksiä sisältävien asioiden valmisteluun. Kunnallisen eläkelaitoksen lääkäri voi merkitä kannanottonsa asiakirjoihin noudattamatta terveydenhuollon ammattihenkilöistä annetun lain (559/1994) 23 §:ssä säädettyjä lääkintölaillisia

todistuksia ja lausuntoja koskevia muotovaatimuksia.

16 §

Ennakkopäätös eläkeoikeudesta

Kunnallinen eläkelaitos voi antaa ennakkopäätöksen siitä:

- 1) onko hakija tämän lain mukaisessa palveluksessa tai onko hän tiettyä ajankohtana ollut sellaisessa palveluksessa;
- 2) mikä on työntekijän vanhuuseläkeikä;
- 3) onko työntekijälle maksettava palkka tai muu vastike eläkettä kartuttavaa työansiota;
- 4) muusta näihin verrattavasta hakijalle tärkeästä seikasta.

Ennakkopäätöstä on noudatettava annettaessa eläkepäätös henkilölle, jota ennakkopäätös koskee, edellyttäen, että eläke myönnetään niiden säännösten nojalla, joihin ennakkopäätös perustuu. Ennakkopäätöksestä saadaan kuitenkin poiketa eläkkeenhakijan eduksi.

Kunnallisen eläkelaitoksen päätökseen, jolla eläkelaitos on kieltäytynyt antamasta 1 momentissa tarkoitetun ennakkopäätöksen eläkeoikeudesta, ei saa hakea muutosta valittamalla.

17 §

Ennakkopäätös oikeudesta osatyökyvyttömyyseläkkeeseen

Työntekijällä on oikeus saada ennakkopäätös siitä, täyttääkö hän osatyökyvyttömyyseläkkeen saamisen edellytykset. Ennakkopäätöksen antaa kunnallinen eläkelaitos, jos se olisi toimivaltainen ratkaisemaan eläkehakemuksen siinä tapauksessa, että työntekijä hakisi ennakkopäätöksen sijasta eläkettä.

Myönteinen ennakkopäätös on kunnallista eläkelaitosta sitova, jos siihen perustuva eläkehakemus tehdään yhdeksän kuukauden tai työntekijän ja hänen työnantajansa sopiman sitä pi-

demmän ajan kuluessa siitä, kun ennakkopäätös on tullut lainvoimaiseksi.

18 §

Ennakkopäätös oikeudesta työeläkekuntoutukseen

Työntekijällä on oikeus saada ennakkopäätös siitä, täyttääkö hän työeläkekuntoutuksen saamisen edellytykset. Myönteinen ennakkopäätös on kunnallista eläkelaitosta sitova, jos työntekijä toimittaa kunnalliselle eläkelaitokselle kuntoutussuunnitelman yhdeksän kuukauden kuluessa siitä, kun ennakkopäätös on tullut lainvoimaiseksi.

19 §

Viimeinen eläkelaitos

Viimeisestä eläkelaitoksesta tämän lain mukaisessa eläkeasiassa säädetään kunnallisen eläkelain 7 luvussa.

23 §

Viimeisen eläkelaitoksen kustannukset

Jos kunnallinen eläkelaitos on tämän lain mukaiseen eläketurvaan perustuen viimeisenä eläkelaitoksena toimiessaan maksanut muiden työeläkelakien mukaista eläkettä tai jos yksityisten alojen eläkelaitos tai kunnallinen eläkelaitos muun julkisten alojen eläkelain mukaisena viimeisenä eläkelaitoksena toimiessaan on maksanut tämän lain mukaista eläkettä, Kirkon keskusrahasto perii muulta eläkelaitokselta, Valtiokonttorilta tai Kansaneläkelaitokselta tai hyvittää muulle eläkelaitokselle, Valtiokonttorille tai Kansaneläkelaitokselle nämä eläkekustannukset korkoineen viimeistään maksuvuotta seuraavan kalenterivuoden aikana. Tätä varten voidaan periä ja suorittaa myös ennakkoa, jonka laskee ja suorittaa Kirkon keskusrahasto.

Hyvityksen ja maksun sekä ennakon määräytymisen perusteista säädetään työntekijän eläkelain 183 §:ssä.

25 §

Eläkerahasto

Eläkerahastoon siirretään vuosittain se osa työnantajilta ja työntekijöiltä perityistä eläkemaksuista ja muista tuotoista, joita ei käytetä eläkkeiden maksuun ja muihin eläketoinnin kuluihin. Eläketoinnin kuluihin kuuluviksi luetaan myös Finanssivalvonnan valvontamaksusta annetun lain (879/2008) nojalla määrätty valvontamaksu, työeläkeasioiden muutoshakulautakunnasta annetun lain (677/2005) 16 §:n mukainen oikeushallintomaksu sekä Eläketurvakeskuksesta annetun lain (397/2006) 5 §:n mukainen kustannusosuus ja toimintokohmainen palvelumaksu.

Eläkerahaston varojen sijoitustoiminnasta vastaavat kirkkohallitus ja Kirkon keskusrahaston eläkerahaston johtokunta siten kuin siitä erikseen säädetään. Eläkerahaston sijoitustoimintaa valvoo Finanssivalvonta.

35 §

Työnantajan velvollisuus antaa tietoja

Työnantaja on velvollinen ilmoittamaan Kirkon keskusrahastolle palkka- ja palkkiotiedot kalenterivuoden päättyessä jatkuvista palveluksista sekä muut työnantajan maksuvelvollisuuteen liittyvät tiedot. Jos työnantaja jättää ilmoittamatta Kirkon keskusrahastolle edellä tarkoitettut tiedot tai kunnallisen eläkelain 146 §:n 2 momentissa tarkoitettut tiedot tai ilmoittaa ne myöhemmin kuin Kirkon keskusrahaston tämän pykälän 4 momentin perusteella tai kunnallisen eläkelain 146 §:n 6 momentin perusteella antamissa määräyksissä edellytetään, tämän lain 26 §:ssä tarkoitettu eläkemaksu voidaan määrätä suoritettavaksi kohtuullisesti korotettuna, kuitenkin enintään kaksinkertaisena.

Kirkon keskusrahasto pitää rekisteriä tämän pykälän ja 36 §:n perusteella saamistaan tiedoista. Kirkon keskusrahastolla on oikeus antaa työnantajille määräyksiä siitä, milloin ja missä

muodossa tiedot ilmoitetaan Kirkon keskusrahastolle.

36 §

Oikeus saada tietoja asian ratkaisemiseksi ja lakisääteisten tehtävien toimeenpanemiseksi

Kirkon keskusrahastolla on oikeus salassapitosäännösten ja muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten estämättä saada työntantajalta, lakisääteistä vakuutusta toimeenpanevalta vakuutus- ja eläkelaitokselta, viranomaiselta ja muulta taholta, johon viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettua lakia sovelletaan, tiedot, jotka ovat välttämättömiä tässä laissa säädettyjen tehtävien hoitamista varten.

Kirkon keskusrahastolla on oikeus salassapitosäännösten ja muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten estämättä saada kunnalliselta eläkelaitokselta tämän lain piirissä olevien henkilöiden eläketurvaa ja sen määräytymistä koskevat tiedot, jotka ovat välttämättömiä Kirkon keskusrahastolle tässä laissa säädettyjen tehtävien hoitamista varten.

Kirkon keskusrahastolla on oikeus saada maksutta ne tiedot, jotka sillä on tämän lain mukaan oikeus saada. Jos tiedot tarvitaan tiettyssä muodossa ja siitä aiheutuu tietojen luovuttajalle olennaisia lisäkustannuksia, kustannukset on kuitenkin korvattava.

37 §

Tietojen antaminen ja saaminen

Sen lisäksi, mitä 35 ja 36 §:ssä säädetään, oikeuteen antaa ja saada tämän lain mukaiseen eläketurvaan liittyviä tietoja sovelletaan, mitä kunnallisen eläkelain 11 luvussa säädetään.

43 §

Muutoksen hakeminen

Kunnallisen eläkelaitoksen tämän lain nojalla antamaan päätökseen haetaan muutosta valittamalla siten, kuin siitä kunnallisessa eläkelaisla säädetään.

Asianosainen saa hakea valittamalla muutosta Kirkon keskusrahaston tämän lain nojalla antamaan päätökseen työeläkeasioiden muutoksenhakulautakunnalta siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Kunnallisen eläkelaitoksen tämän lain nojalla antaman lainvoimaisen päätöksen poistamisesta säädetään kunnallisen eläkelain 162 §:ssä.

53 §

Perustevalitus maksuunpanosta

Asianosainen saa tehdä perustevalituksen, jos hän katsoo, että Kirkon keskusrahaston 30 §:n perusteella määräämä maksuunpano tai työntäjän 27 §:n perusteella tekemä työntekijän eläkemaksun pidätys on ollut lain tai sopimuksen vastainen. Perustevalitus on tehtävä kirjallisesti ja se on toimitettava työeläkeasioiden muutoksenhakulautakunnalle kahden vuoden kuluessa sitä seuraavan vuoden alusta lukien, jona saaminen on määrätty tai maksuunpantu. Muutoin noudatetaan, mitä kunnallisessa eläkelaisla säädetään muutoksen hakemisesta ja lainvoimaisen päätöksen poistamisesta eläkettä koskevassa asiassa.

— — — — —

54 §

Aiheettomasti maksetun eläkkeen ja muun etuuden takaisinperintä

Jos eläkettä, kuntoutusetuutta tai ammatillisen kuntoutuksen kustannusten korvauksia on maksettu enemmän kuin mihin sen saajalla on oikeus, kunnallisen eläkelaitoksen on perittävä aiheettomasti maksettu eläke, kuntoutusetuus tai korvaus takaisin. Kunnallinen eläkelaitos voi luopua aiheettomasti maksetun eläkkeen tai muun etuuden takaisinperinnästä kokonaan tai osittain, jos tämä katsotaan kohtuulliseksi eikä eläkkeen tai muun etuuden maksaminen ole johtunut eläkkeensaajan tai hänen edustajansa villillisestä menettelystä. Kunnallinen eläkelaitos voi luopua takaisinperinnästä myös silloin, kun takaisin perittävä määrä on vähäinen.

Päätös aiheettomasti maksetun eläkkeen tai muun etuuden takaisinperinnästä on tehtävä viiden vuoden kuluessa eläkkeen tai muun etuuden maksupäivästä lukien. Takaisinperintäpäätöksellä vahvistettu saatava vanhentuu viiden vuoden kuluttua päätöksen antamisesta, jollei vanhentumista sitä ennen katkaista. Vanhentuminen katkeaa siten kuin velan vanhentumisesta annetun lain 10 ja 11 §:ssä säädetään. Vanhentumisaajan katkaisemisesta alkaa kulua uusi viiden vuoden vanhentumisaika. Viiden vuoden vanhentumisaika voi pidentyä siten kuin velan vanhentumisesta annetun lain 11 §:n 3 momentissa säädetään.

55 §

Aiheettomasti maksetun eläkkeen ja muun etuuden kuittaus

Kunnallinen eläkelaitos voi periä takaisin aiheettomasti maksamansa eläkkeen tai muun etuuden myös kuittaamalla sen vastaisuudessa maksettavista eläke-eristä. Ilman eläkkeensaajan suostumusta kulloinkin maksettavasta eläke-erästä saa vähentää enintään kuudesosan siitä eläke-erän osasta, joka jää jäljelle, kun eläke-erästä on enakkoperintälain (1118/1996) nojalla pidätetty veron ennakko.

Jos kunnallinen eläkelaitos viimeisenä eläkelaitoksena perii takaisinperittävän määrän kuittaamalla, 1 momentissa tarkoitettuna eläke-eränä pidetään kunnallisen eläkelaitoksen viimeisenä eläkelaitoksena maksettavana olevien eläke-erien yhteismäärää.

59 §

Muu kuin tässä laissa tarkoitettu palvelus

Kunnallinen eläkelaitos saa Kirkon keskusrahastoa kuultuaan erityisistä syistä määrätä, että eläkeajaksi luetaan kokonaan tai osaksi aika 23 ikävuoden täyttämisen jälkeen muussakin kuin 3 §:ssä tarkoitettussa palveluksessa. Tämä ei kuitenkaan koske palvelusta 31 päivän joulukuuta 2004 jälkeiseltä ajalta.

60 §

Vanhentumisaikojen siirtymäsäännökset

Edellä 29 §:n 2 momentissa, 30 §:n 1 momentissa ja 54 §:n 2 momentissa säädettyä viiden vuoden vanhentumisaikaa sovelletaan vuoden 2013 alusta lukien. Vuosina 2007 ja 2008 määritetty vanhentumisaika on kymmenen vuotta, vuonna 2009 yhdeksän, vuonna 2010 kahdeksan, vuonna 2011 seitsemän ja vuonna 2012 kuusi vuotta. Vanhentumisaikoja laskettaessa otetaan huomioon myös ennen tämän lain voimaantuloa kulunut aika.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Tätä lakia sovelletaan myös lain voimaan tullessa Kirkon keskusrahastossa vireillä oleviin eläkeasioihin.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Helsingissä 7 päivänä lokakuuta 2011